

ŠVEICARIJOS
LIETUVIŲ

ŽINIOS

Neperiodinis leidinys Nr.7 (14)

2005 lapkritis

ŠLŽ pirmasis leidinys išėjo 1951 m. Iki 1953m. buvo išleisti 7 numeriai. Tolesnis leidimas nutrūko

Laiškas iš Lietuvos

Kelionėn
Tau įdėsiu skiautę vėjo
Lietuviško
Ir keletą žvaigždžių.
Jos krito naktimis
Ir lyg nepastebėjai...
Tenai
Tikrai pritrūks tau jų.
Įdėsiu dar
Baltų alyvų kvapo
Ir seno sodo
Nokstančių spalvų.
Tik neįdėsiu to,
Kam vietos neužteko-
Tėvynės meilės,
Negandų metu.
Kurios
Širdin tau neįliejo
Jūros vėjas...
Nei šieno kvapas,
Nei mamos daina.
Nei rudeninis
Obuolių dunksėjimas...
Vai, kas? Vai, kas?
Kely lydės tave?..

A. Zalatorienė

Šiame numeryje:

*PASAULIO LB PIRMININKŲ SUVAŽIAVIMAS TRAKUOSE
13-SIS PASAULIO LIETUVIŲ MOKSLO IR KŪRYBOS SIMPOZIUMAS
DIPLOMATO DR. A. GERUČIO 100-SIOMS GIMIMO METINĖMS
SKIRTA KONFERENCIJA VILNIAUS UNIVERSITETE
VILNIAUS ARKIKATEDROS-BAZILIKOS DIDŽIOJO CHORO VIEŠNAGĖ
APDOVANOTOS ILGAMETĖS ŠLB AKTYVISTĖS
LITERATŪROS GRUPĖS VAKARONĖS
STUDENTŲ ĮSPŪDŽIAI LIETUVOJE IR ŠVEICARIJOJE
LIETUVIAI GALĖS TURĖTI DVIGUBĄ PILIETYBĘ
LITUANISTINIŲ MOKYKLŲ RĖMIMAS
PAŠTO ŽENKLAI, APLENKĖ LAIKĄ
PRISISTATO NAUJA KONSULĖ VIOLETA BALTRUŠYTĖ
ŠVEICARIJOS-BALTIJOS PAGALBOS KOMITETO PAGALBA LIETUVAI
LITUANISTINĖS MOKYKLOS VEIKLA
ĮVAIRŪS SKELBIMAI, SVEIKINIMAI*

PASAULIO LB PIRMININKŲ SUVAŽIAVIMAS TRAKUOSE

Šių metų liepos 7-10 dienomis Trakuose vyko PLB kraštų pirmininkų suvažiavimas, kuriame buvo aptariami Bendruomenių nuveikti darbai ir ateities planai, PLB misija ir vizija, LB ryšių su Lietuva gerinimas. Svarstyta, kaip Lietuva turėtų remti išeiviją, diskutuota apie tai, ar prasminga būti lietuviu užsienyje. Suvažiavime dalyvavo Prezidentas V. Adamkus, TMI Departamento generalinis direktorius A. Petrauskas, PLB valdybos nariai, Seimo atstovai, mokslininkai, Lietuvos televizijos ir radijo, spaudos darbuotojai...

Šiuo metu trečdalis mūsų tautiečių gyvena už Lietuvos ribų. Lietuvoje kalbama apie protų nutekėjimą, vyriausybė svarsto į užsienio šalis išvykusių specialistų sugražinimo galimybes, ir šalia to siūlo remti LB pastangas išsaugoti tautinę tapatybę užsienyje. Siūlo sukurti "virtualiosios Lietuvos" strategiją, kad išeivija liktų tvirtai su Lietuva susijusi socialiniais, kultūriniais ir pilietiniais ryšiais...

Labai greitai keičiasi pasaulio lietuviai. Jie yra labai skirtingi. „Negalima lyginti, tarkim, Čikagos ir Irkutsko lietuvių, nors ir vieni, ir kiti – pasaulio lietuviai. Jų įnašai svarbūs, bet skirtingi“ – teigia PLB vadovas Žemkalnis.

Apibendrinti pasaulio lietuvius labai sunku, nes rei-

kia vertinti atskirų bendruomenių veiklą, žiūrėti, ką jos yra pasiekusios. Sibiro lietuviai mums atskleidė istorinę tiesą, o Čikagos (plačiąja prasme) davė ir duoda demokratijos supratimą, valdymo idėjas, politinę kultūrą. Lietuvoje dar vis stereotipiškai suprantama, kas yra pasaulio lietuviai, kas ta Pasaulio lietuvių bendruomenė. Esmė – mes esame viena tauta. Pasak G.Žemkalnio, Lietuvoje dar nuo pokario ir vėlesnių laikų gajus stereotipas, kad užsienio lietuvis – tai turtingas dėdė iš Amerikos. Tai klaidingas stereotipas.

Remdamasis savo patirtimi, ponas G. Žemkalnis sako žinaš, kad tuo metu, kai tik prasidėjo lietuviška veikla, daugiausia prie jos prisidėjo neturinti žmonės. Dabar svarbu, kad pasaulio lietuviai (tiek naujieji, tiek senieji) neatitoltų nuo lietuviybės, domėtusi politiniu gyvenimu, dalyvautų rinkimuose ir nebūtų abejingi lietuviškai veiklai.

Remdamasis menininko J. Meko ir filosofo J. Girniaus požiūriais į asmens atsakomybę savo tautai ir bendruomenei, Kauno VD universiteto prof. E. Aleksandravičius kėlė dabartines problemas, liečiančias žmogaus atsakomybę prisiimti jam keliamus įsipareigojimus ir geranorišką "norėjimą būti lietuviu"... Kartu su profesoriaus palyginimais ir pastabomis, visiems teko apgailestauti, kad J. Girniaus žodžiai šiandien nepasiekia tų, kuriems jie labiausiai reikalingi. Skaudus nutolimas nuo lietuviškos kultūros, taisyklingos lietuviškos kalbos, nesidomėjimas literatūra, neskaitymas knygų, laikraščių - tai ir pačios Lietuvos, ir užsienyje apsigyvenusių tautiečių problema.

Apie pasaulio lietuvių viziją kalbėjusi PLB Valdybos vicepirmininkė L. Rugienienė pastebėjo, kad natūralaus proceso ateityje nebus, kaip kad būdavo praeityje. Elektroninei revoliucijai trumpinant nuotolius, reikalingas sąmoningas tautos dvasinių turtų suvokimas. Lietuviybės išlaikymo kertinis akmuo – Lietuva. "Siūlau derinti visos lietuvių tautos poreikius, kad tauta dar ilgus šimtmečius gyvuotų. Filosofai ir kūrybingi žmonės lai kuria lietuviybės sąvokos filosofiją, viziją ir misiją. Planuokime, jei ne dviejų šimtų, tai nors penkiasdešimties metų perspektyvai..."

PLB Valdybos vicepirmininkas prelatas E. Putrimas kalbėjo apie augantį kosmo-politizmą. Po 50-ties metų sovietizacijos, per 15 metų sunku atstatyti tautiškumą ir tautinę savimonę. Lietuviai nėra pripratę prie parapajinės veiklos, bendruomenėse trūksta kunigų.

Keturias dienas suvažiavimo nuotaika buvo darbingai pakili. Visi kraštų valdybų pirmininkai turėjo progos susipažinti su spaustuvės dažais kvepiančia knyga "Alpių lietuviai" ir gavo savo Bendruomenėms po vieną egzempliorių dovanų...

ŠL Žinių inf.

J. Vaitkevičienė ir C. Unt įteikia savo knygas Prezidentui

13-SIS PASAULIO LIETUVIŲ MOKSLO IR KŪRYBOS SIMPOZIUMAS

vykęs birželio 30 - liepos 5 dienomis Vilniuje, šalia pasiekimų įvairiose mokslo ir kūrybos šakose, svarstė ir Pasaulio LB-nių veiklą. Pristatyti savo knygą "Alpių lietuviai" buvo pakviesta Bendruomenės Valdybos pirmininkė J. Vaitkevičienė. Liepos 2 d. Lietuvos mokslų Akademijos salėje susirinkusiems įvairių pasaulio šalių mokslininkams, ji kalbėjo apie lietuvių gyvavimo ir veiklos Šveicarijoje istoriją, pristatė įvairiais istoriniais laikotarpiais Bendruomenės nuveiktus darbus, tradicijas, žymesnes asmenybes...

ŠL Žinių inf.

DIPLOMATO DR. A. GERUČIO 100-SIOMS GIMIMO METINĖMS SKIRTA KONFERENCIJA VILNIAUS UNIVERSITETE

vyko liepos 21 d. universiteto Baltojoje salėje. Ten pat buvo suorganizuota ir dr. A. Geručio gyvenimo, veiklos ir kūrybos paroda. Konferencijoje dalyvavo Prezidentas V. Adamkus, UR ministras A. Valionis, universiteto eksректорius prof. J. Kubilius, prorektorius prof. J. Lazutka, universiteto profesūra, ambasadoriai, konsulai, mokslininkai. Visi kalbėjusieji aukštai įvertino dr. A. Geručio nuopelnus Lietuvai ir jos diplomatijai. Kiekvienas dovanų gavo vieną iš parodos eksponatų - J.I. Survilaitės knygą "Alpių lietuviai".

Trumpai apie Dr. Albertą Gerutį

Liepos 21 d. Lietuvoje buvo minimos diplomato, spaudos darbuotojo, teisės m. dr. Alberto Geručio šimtosios gimimo metinės. Ši diena svarbi ir Šveicarijai. Šaliai, kuri tapo jo ir žmonos antrąja Tėvyne, kurioje jis galėjo nenuilstamai kovoti ir dirbti dėl Lietuvos laisvės. Gyvendamas Berne, dr. A. Gerutis rašė: „Mums, laisvėje esantiems, uždėta pareiga, kad ir sunkiausiomis aplinkybėmis, savo darbais prisidėti prie Lietuvos valstybės laisvės atgavimo“.

Šiandien Lietuva jau laisva. Dr. A. Geručio pavardė įtraukta į enciklopedijas ir žodynus, juose aprašyta jo veikla ir svarbiausi darbai. Deja, iki šiol dar nėra išsamiai ištyrinėta, išnagrinėta ir įvertinta dr. A. Geručio veikla ir darbo reikšmė Lietuvos diplomatijai, dvišaliams Lietuvos ir Šveicarijos konfederacijos santykiams.

Albertas Gerutis gimė 1905 liepos 21 d. Rygoje. Geručių šeimoje augo keturi vaikai. 1912 metais Albertas pradėjo lankyti lietuvių pradžios mokyklą. Karo metais šeima buvo evakuota į Rusiją, tad progimnaziją lankė Samaroje. 1918 m. vasario 16 d. Lietuvos Respublika paskelbė apie savo šalies Nepriklausomybę. Jauna valstybė, nepripažinta daugelio pasaulio valstybių, greitai sulaukė antpuolių iš rytų ir vakarų, todėl 1919 metais jaunas savanoris A. Gerutis dalyvavo kovose prieš svetimšalius, kurie veržėsi į Lietuvą. 1921 m., dar besimokydamas gimnazijoje, A. Gerutis pradėjo dirbti Lietuvos pasiuntinybėje Latvijoje spaudos skyriuje. Kartu aktyviai įsitraukė į lietuvių organizacijų veiklą, buvo vienas iš lietuvių draugijos *Rūta* steigėjų, redagavo Latvijos sostinės *Rygos balso* vidaus skyrių, dirbo Lietuvos telegramų agentūroje *Eltoje*, buvo kaimyninių Baltijos šalių, latvių ir estų, korespondentas. 1924 metų rudenį kartu su motina ir seserimi A. Gerutis apsigyveno Kaune ir įstojo į Lietuvos universitetą studijuoti teisės. Mokėsi ir dirbo. Kartu su kitais jaunaisiais laikraštininkais kritiškai vertino to meto lietuvišką spaudą, kuri jiems atrodė sustingusi, atsilikusi ir nepatraukli. Pradžioje kartu su kolegomis savo išlaidomis leido iliustruotą savaitraštį *Sekmadienis* (ėjusį 1928-1940 m. Kaune), dalyvavo *Lietuvių-latvių vienybės* bei *Lietuvių-estų* draugijų veikloje. Veiklus, nerimstantis, ieškantis naujų išpūdžių bei permainų A. Gerutis, pasitraukęs iš savaitraščio *Sekmadienis* leidimo, 1928 metais išsikėlė į Berlyną, dirbo *Lietuvos aidu*, vėliau *Elto* (taip pat Latvijos naujienų agentūros *Leta* ir Estijos — *Eta*) korespondentu, lankė Berlyno universitetą. 1932 metais A. Gerutis persikėlė į Šveicariją ir 1933-aisiais baigė Berno universitetą. Už disertaciją *Die staatsrechtliche Stellung des Staatsoberhauptes in Litauen, Lettland und Estland* (Lietuvos, Latvijos ir Estijos valstybių teisinis statusas) jam buvo suteiktas teisės mokslų daktaro laipsnis. Tais pačiais metais A. Gerutis paskiriamas Klaipėdos krašto gubernijos spaudos referentu, vėliau buvo spaudos patarėju bei vienu iš Prekybos instituto Klaipėdoje steigėjų. 1934 metais kartu su Lietuvos žurnalistais jis lankėsi Rusijoje ir Čekoslovakijoje. Vyriausybės pasiūstas, 1934 metais Lenkijoje studijavo tautinių mažumų problemas. 1936 metais pradėjo dirbti Lietuvos Užsienio reikalų ministerijoje Tarptautinių organizacijų skyriuje. 1937-isiais paskirtas Lietuvos nuolatinės delegacijos prie Tautų Sąjungos sekretoriumi Ženevoje. Dėl karo Tautų Sąjungai iširus, A. Gerutis 1940-1946 dirbo Lietuvos pasiuntinybėje Berne I sekretoriumi, vadovavo Lietuvos spaudos biurui, kuris karo metu aprūpino informacijomis

apie padėtį Lietuvoje lietuvių išeivių spaudą, Lietuvos pasiuntinybes ir konsulatus, taip pat teikdavo žinių šveicarų spaudai ir Šveicarijos telegramų agentūrai. 1948 metais A.Gerutis paskiriamas Lietuvos pasiuntiniu Šveicarijoje. Dirbdamas šveicarų prekybos firmoje, 1947-1954 metais A.Gerutis dalyvavo lietuvių diplomatinės tarnybos veikloje, Šveicarijos lietuvių

Bendruomenės gyvenime, buvo *Šveicarijos lietuvių žinių* redaktorius. 1946 metais įsteigto Lietuvių bibliografinio archyvo, kurio tikslas - rinkti tremtyje išėjusius leidinius ir sudaryti lituanistinį studijų centrą Europoje, įkūrimo iniciatorius ir vedėjas. Iki 1957 metų archyve A. Geručio sistemingų pastangų ir nuoširdaus triūso dėka jau buvo sukaupta per 2500 leidinių apie Lietuvą, Latviją, Estiją, Rytų Europą. Vėliau archyvas buvo pildomas vien jo privačia iniciatyva ir lėšomis. 1954 metais dr. A.Gerutis buvo paskirtas pasiuntinybės patarėju ryšiams su Vakarų Vokietijos valdžios įstaigomis palaikyti, o nuo 1980 - įgaliotuoju ministru. A.Gerutis 9 metus buvo Baltijos draugijos Vokietijoje valdybos pirmininkas, daug metų - lietuviškosios sekcijos pirmininkas, Baltų draugijos garbės pirmininkas (1981), paskaitomis ir pranešimais propagavo Lietuvos laisvės bylą *Baltų kultūros dienose*, *Europos lietuviškų studijų savaitėse*. 1966 metais surengė *Baltų kultūros dienas* ir jų metu Ciuriche organizavo lietuvių dailininkų, gyvenančių Prancūzijoje, Vokietijoje ir Šveicarijoje, darbų parodą. A.Gerutis išklėlė mintį, kad *lietuviškų studijų savaitės* būtų organizuojamos ne tik Vokietijoje, bet ir kituose Europos kraštuose. Šis pasiūlymas buvo priimtas ir nutarta pirmą studijų savaitę už Vokietijos ribų surengti Šveicarijoje. 1974 metais dr. A.Gerutis kartu su prof. J.Juraičiu suorganizavo *XXI lietuviškų studijų savaitę* Liucernoje. Jos metu taip pat buvo veikę lietuvių dailininkų darbų paroda. A.Gerutis buvo vienas iš Europos žmogaus teisių ir apsisprendimo konferencijos steigėjų, jos nuolatinis valdybos narys. Jo rūpesčiu ir iniciatyva, 1978 metais buvo organizuota nerusų tautų Sovietų sąjungoje konferencija. Konferencijos referatus padėjo parengti baltų tautų bičiulis šveicaras Hansas Rychneris. Konferencijos medžiagą, knygą *Völker in Ketten* (Tautos grandinėse) 1978 metais išleido Šveicarijos Rytų institutas.

Albertas Gerutis, nežiūrint sunkaus ir alinančio darbo, buvo ištikimas savo šaliai ir laisvei. Laiške bičiuliui jis prasitaria, kad „dirba vienoje šveicarų sėklų prekybos firmoje knygvedžiu, dirbęs labai ilgas valandas, nes šioje šalyje viešpatauja tikras darbo kultas, o kitus darbus, kurie jam esą svarbiausieji, turįs dirbti po darbo, kai akys limpa, atliekant šeštadieniais ir sekmadieniais. Vieną kitą valandą pašvenčiąs lietuviškiems darbams.“

Apie A.Geručio ištikimybę ir pasišventimą Lietuvai byloja jo svarbiausieji spausdinti darbai: disertacija *Die staatsrechtliche Stellung des Staatsoberhauptes in Litauen, Lettland und Estland* (1935), *Kleinstaatliches Schicksal zwischen Russland und Deutschland* (1943), *Die baltischen Probleme* (1944). Svarbus ir didelis dr.A.Geručio darbas yra knygos *Lithuania 700 Years* (Lietuva: 700 metų, 1969) anglų kalba parengimas ir išleidimas. Dr.A.Gerutis buvo šio veikalo, atspindinčio lietuvių tautos istorijos kelią nuo seniausių laikų iki mūsų dienų, redaktorius ir vienas iš autorių. Ši knyga susilaukė didelio dėmesio, recenzijų ir šešių leidimų.

Dr. A.Gerutis parašė monografijas apie Lietuvos Respublikos diplomatus: *Petras Klimas: valstybininkas, diplomatas, istorikas, kankinys* (1978), *Dr. Dovas Zaunius: Mažosios Lietuvos sūnus — Nepriklausomos Lietuvos užsienio reikalų ministras* (1982). Jaunystėje Rygoje sutiktas Dovas Zaunius, ilgiausiai prieškarinio Lietuvos diplomatijos istorijoje išbuvęs užsienio reikalų ministras, A.Geručio gyvenime turėjo didžiulės įtakos. Svarbus A.Geručio darbas apie Lietuvos Nepriklausomybės akto signatarą, ilgametį pasiuntinį Šveicarijoje, bendradarbi dr. Jurgį Šaulį. Šveicarijos ir Vokietijos laikraščiuose *Bund*, *Basler Nachrichten*, *Neue Zuericher Zeitung* ir kt. buvo spausdinama daug A. Geručio rašinių apie Lietuvą ir Baltijos valstybes. Metraštinis *Acta Baltica*, leidžiamas Königsteine (Vokietijoje), paskelbė dr. A.Geručio studijas *Litauischer Diplomatischer Dienst nach der Besetzung Litauens durch die Sowjetunion* (1978), *Gedanken zur Sowjetischen Russifizierungspolitik im Baltikum* (1965/66), *Der Stalin-Hitler-Pakt und seine Auswirkungen im Baltikum* (1978/80). Jis buvo nuolatinis laikraščio *Europos Lietuvis* bendradarbis, daugelio lietuvių spaudos, leidžiamos už okupuotos šalies ribų, straipsnių autorius. „Pats sau užsikraunu vieną naštą po kitos, nes laikau šventa pareiga dalyvauti ten, kur galima garsinti mūsų kankinės tautos vardą. Ad mai orem patriae gloriam“, — sakė dr. A.Gerutis.

Dr. A.Gerutis rašė atsiminimus, nuolatos rinko medžiagą ir rašė apie Šveicarijoje įsikūrusius lietuvius, šveicarus Lietuvoje, Erdmoną Simonaitį ir kitus asmenis, kuriuos gerai pažinojo. Tačiau didysis dr. A.Geručio sumanymas ir rūpestis — parašyti išsamų veikalą *Lietuvos diplomatijos istoriją* — liko rankraščiuose. Stigo šaltinių, o vėliau — ir jėgų.

Po Lietuvos okupacijos 1940 metais už savo diplomatinę veiklą dr. A.Gerutis negaudavo nė cento, tad jo žmonos ponios Elenos Gerutienės kosmetikos kabinetas Berne kurį laiką buvo vienintelis šeimos pajamų šaltinis. Vaikų šeima neturėjo, tad E.Gerutienė palaikė vyro pasišventimą dirbti Lietuvai.

A.Gerutis puikiai suprato archyvinių dokumentų svarbą. Ilgus metus bendravęs su įvairiuose kraštuose įsikūrusiais Lietuvos politiniais veikėjais ir diplomatais, mokslo, kultūros ir meno žmonėmis, dalyvavęs daugelyje aktų, kuriuose buvo sprendžiami svarbūs Lietuvos reikalai, sukauptė daug istorinės medžiagos: didelį savo archyvą (studijų, straipsnių, pranešimų, kalbų rankraščiai, didžiulė ir gausi korespondencija ir kt.), visuomenės veikėjo Juozo Gabrio, dailininko Vytauto Kazimiero Jonyno, evangelikų kunigo prof. Viliaus Gaigalaičio archyvų fragmentus. Archyve yra įdomių pavienių dokumentų. Minėtini J.Tumo-Vaižganto veikalo *Lietuvių tautos valia susidaryti nepriklausomą Lietuvą* rankraštis, išlikusio gyvo Dachau koncentracijos stovyklos kalinio, vieno iš Tilžėje sudarytos Mažosios Lietuvos tarybos vadovų, Erdmono Simonaičio dienoraštis *Koncentracijos stovykloje*

Dachau Nr.39199 Dienynas. 1945-1948, kuriame yra duomenų apie ten kalintus lietuvius, sena karaimų rankraštinė knyga ir kiti. Visi šie dokumentai ženklina dorą, sąžiningą ir kūrybingą A.Geručio gyvenimą ir veiklos kryptį, yra reikšmingi, nes juose sukaupta neįkainojama nepriklausomos Lietuvos kūrimo istorija bei patirtis.

Džiugu, kad šiandien A.Geručio sukauptas archyvas yra saugomas vienoje iš seniausių Rytų Europoje - Vilniaus Universiteto bibliotekoje.

1985 metų gruodžio 1 d. amžinybėn išėjo tvirtos dvasios, energingas, veiklus ir darbštus Lietuvos diplomatas, visuomenės veikėjas, Šveicarijos Lietuvių bendruomenės garbės narys, Lietuvos žurnalistų sąjungos (treptyje) garbės narys dr. Albertas Gerutis, visą savo gyvenimą skelbęs Lietuvos vardą pasaulyje. Lietuvos diplomatijos šefą ir visus nepriklausomos Lietuvos diplomatus atstovavęs Stasys Lozoraitis rašė, „kad diplomatas, Lietuvos patriotas dr. A.Gerutis tobulai atliko savo pareigas. Jis paliko Diplomatinei Tarnybai ne tik savo archyvus ir raštus, bet ir pavyzdį visiems lietuviams, kaip reikia tarnauti savo tautai“

Dr. A.Gerutis buvo palaidotas Berne, o 2000-aisiais metais, praėjus lygiai 10 metų po Lietuvos Respublikos Nepriklausomybės atkūrimo, po 50 okupacijos metų, Lietuvos valstybės ir Šveicarijos lietuvių bendruomenės rūpesčiu, A.Geručio ir jo žmonos Elenos Tarakevičiūtės-Gerutienės (mirusios Berne 1997 02 15) palaikai amžinam poilsiui sugrįžo į Lietuvą.

Pagal pateiktą Lietuvos Generalinio konsulato medžiagą.

Vilniaus Arkikatedros-Bazilikos Didžiojo Choro viešnage Šveicarijoje

Šių metų balandžio 9-13 dienomis Šveicarijoje svečiavosi Vilniaus Arkikatedros - Bazilikos Didysis choras. Šveicarijos Lietuvių Bendruomenė kartu su Lietuvos Generaliniu Konsulatu Ženevoje, bei parlamentarinės organizacijos „Pro Baltikum“ patronatu, suorganizavo 3 koncertus gražiausiuose Šveicarijos miestuose ir bažnyčiose.

Choras įsikūrė 1989 metais, iškart po Arkikatedros gražinimo tikintiesiems. Jame gieda apie 60 įvairaus amžiaus giesmininkų. Vilniaus Arkikatedros-Bazilikos Didysis choras yra giedojęs Paryžiaus Notre-Dame katedroje,

Romos Šv. Petro Bazilikoje, Barselonos katedroje, Rygos Domo katedroje, taip pat daugelyje Lietuvos šventovių, bei senosiose Lietuvos etninėse žemėse, dabar esančiose Baltarusijoje, Lenkijoje ir Kaliningrado srityje. Nekantriai laukėme choro viešnagės ir Šveicarijos žemėje.

Ciuriche koncertas vyko Augustiner bažnyčioje, pačioje Ciuricho senamiesčio širdyje. Po koncerto Šveicarijos lietuvių bendruomenė susitiko su choristais, pasivaišino, pabendravo, pasidžiaugė vieni kitų pastangomis garsinant Lietuvą.

Antrasis choro pasirodymas - giedojimas rytinėse sekmadienio mišiose Jezuitų bažnyčioje Liucernoje. Trečiasis koncertas įvyko prancūziškoje Šveicarijos dalyje. Pakviesti aplankyti Lietuvos Generalinį Konsulatą, choristai sudrebino sienas ir ten dirbančių Konsulato bei Nuolatinės Misijos prie Jungtinių Tautų darbuotojų širdis lietuviška giesme „Kur bėga Šešupė“. Po trečiojo koncerto St. Theres bažnyčioje Friburge, choristai buvo pakviesti pasivaišinti ir pabendrauti su Šveicarijos vakarinėje dalyje gyvenančiais ir dirbančiais lietuviams.

Šveicarijos lietuviai liko širdingai dėkingi Vilniaus Arkikatedros-Bazilikos Didžiajam chorui už atvežtą šilumą, lietuviškas juostas ir lietuviškas giesmes. Nuoširdžiai dėkojame choro vadovui p. P. Pranuliui ir choro seniūnui p. I. Krasauskui už malonius atsiliepimus ir nuotraukas iš viešnagės Šveicarijoje.

Ačiū Lietuvių Bendruomenės nariams, aktyviai prisidėjusiems ir parėmusiems šią viešnage.

Jūratė Caspersen

APDOVANOTOS ILGAMETĖS ŠLB AKTYVISTĖS

Liepos 6-osios – Valstybės dienos proga, LR Generaliniame konsulate Ženevoje dviems Šveicarijos lietuvių bendruomenės ilgametėms narėms – dailininkei Juzei Katiliūtei ir buvusiai Bendruomenės valdybos sekretorei ir išdininkei - Irenai Augevičiūtei – Kaestli įteikti Valstybės ordinarai ir medaliai.

Įteikdamas apdovanojimus generalinis konsulas E.Petrikas apgailestavo, kad dėl sveikatos būklės abi bendruomenės aktyvistės negalėjo priimti šalies prezidento kvietimo atvykti šiai šventei į prezidentūrą Vilniuje. Kartu pasidžiaugė, kad dailininkės Juzės Katiliūtės dovanoti ir pervežti į Lietuvą darbai, suras savo vietą jos gimtosios Marijampolės naujai pastatyto Kultūros centro meno galerijoje. Dailininkė patikino, kad šis apdovanojimas, likus metams iki jos devyniasdešimties metų jubiliejaus, suteikia naujų jėgų ir įkvepia dailininkę naujiems kūriniais. Irena Kaestli, pirmojo Šveicarijos konfederacijos generalinio konsulo Kaune F.Kaestli našlė, pasidžiaugė, kad nežiūrint Šveicarijos diplomato šeimos narės gyvenimo, visada širdimi buvo kartu su Lietuva ir šiandien gali tvirtai pasakyti, kad pilnai išsipildė Lietuvių studijų savaičių, įvykusių 1988m. Gotlande ir 1989 metais Einsiedeln vienuolyne Šveicarijoje, jų dalyvių išsakytos viltys dėl Lietuvos Nepriklausomybės.

LR generalinis konsulatas Ženevoje

Literatūros grupės vakaronės

Kovo mėnesį skaitėme ir aptarėme mūsų Bendruomenės nario p. Mykolo Zako vokiečių kalba parašytą knygą „Be vandens per Gobi dykumą“. Tai autobiografinė knyga, palikusi labai teigiamą įspūdį, tiek savo turiniu, tiek ir pasakojimo stiliumi. Mykolo Zako kalba paprasta, bet aprašyti atsitikimai yra pateikti labai vaizdingai. Knygos aptarime dalyvavo ir pats autorius. Dėkojame p. Zakui už dalyvavimą, prisiminimus ir atsakymus į mūsų klausimus.

Šių metų rugsėjo mėnesį įvyko dar viena grupės vakaronė, kur buvo aptarta lietuvių rašytojo Valdo Papielio, dabar gyvenančio Paryžiuje, knyga „Vienos vasaros emigrantai“. Čia rašytojas savitai ir jautriai, impresionistiškai perteikia Paryžiaus gyvenimą. Kadangi šis romanas priskiriamas išeivijos literatūrai, mūsų skaitytojoms buvo įdomu pažvelgti ir palyginti savo asmeninius išgyvenimus su kitu mūsų dienų emigrantu. Sekanti literatūrinės grupės vakaronė

p. Mykolas Zakas pasirašo knygas

įvyks lapkričio 25 dieną, kur bus aptariama mūsų Bendruomenės pirmininkės Janinos Survilaitės - Vaitkevičienės vasarą išėjusi knyga „Alpių Lietuviai“.

Mūsų literatūrinėje grupėje dabar yra apie 15 moterų. Jei kas norėtų prisijungti prie mūsų grupės, parašykite Jūratei Caspersen (jurate@caspersen.ch) arba paskambinkite tel: 044 793 39 80. Pačios pasirenkame knygas, organizuojame jų pirkimą. Renkamės kartą į du mėnesius jų aptarti. Norintiems dalyvauti filologinis išsilavinimas nebūtinai. Pagrindinis šios grupės tikslas yra lietuviškos vakaronės, kuriose lietuvių literatūra tampa diskusijų ir asmeninių požiūrių išraiška, gvildenant knygose išreikštas tiesas.

Jūratė Caspersen

Užsienio šalių studentų semestro pradžia Vytauto Didžiojo universitete

Sakoma, kad pradžia visada sunki... Nesvarbu, kas ir kur beprasidėtų: nauji mokslo metai pažįstamam (ar nelabai) mieste, nauji darbai, naujos pažintys...

Kad tokia sunki pradžia taptų bent kiek lengvesnė užsienio šalių studentams, šį semestrą studijuojantiems Vytauto Didžiojo universitete, VDU Tarptautinių ryšių skyrius kiekvieno semestro pradžioje organizuoja Orientacines dienas užsienio šalių studentams. Džiaugiamės, kad šiais metais prie Orientacinių dienų renginių organizavimo prisidėjo ir VDU Studentų atstovybė.

Šį semestrą VDU sulaukė gana didelio užsienio studentų būrio: 2005/2006 m. m. rudens semestrą VDU studijuos 40 užsienio studentų, kurie į Kauną atvyko iš Ispanijos, Portugalijos, Italijos, Lenkijos, Airijos, Latvijos, Estijos, Vokietijos, Suomijos, Prancūzijos, Pietų Korėjos ir Japonijos. Šį semestrą studijas VDU pasirinko net 29 Socrates/Erasmus mainų programos studentai, 8 studentai, atvykę pagal pasirašytas tarpuniversitetinio bendradarbiavimo sutartis, 2 studentai, gavę Lietuvos Vyriausybės stipendijas studijoms Lietuvoje (pagal pasirašytą Lietuvos ir Italijos Vyriausybės bendradarbiavimo sutartį), ir 1 Latvijos studentė, pasirinkusi lietuvių kalbos magistrantūros studijas VDU.

Šiais metais pirmą kartą universitetas sulaukė užsienio studentės iš Pietų Korėjos. VDU sutartis su Chung-Ang universitetu buvo pasirašyta pavasarį (2005 m. gegužės 23 d.). Pirmieji studentų mainai prasidėjo nuo šių mokslo metų: rudens semestrą viena VDU Ekonomikos ir vadybos fakulteto studentė studijuoja minėtame Pietų Korėjos universitete, o Chung-Ang universiteto studentė – VDU.

Tokia tarptautinė studentų auditorija visą pirmąją rugsėjo savaitę rinkosi į informacinius susitikimus. Tikimės, kad studentams suteikta informacija apie Vytauto Didžiojo universiteto studijų sistemą, dėstomus kursus anglų kalba, įvairius vizų bei laikinų leidimų gyventi šalyje klausimus, laisvalaikio galimybes universitete ir mieste bus naudinga – beliks tik jiems patiems pasirinkti naudingiausias ir įdomiausias studijų dalykus, laisvalaikio leidimo būdą, galbūt netgi šauniausius vakarėlius...

Orientacinių dienų susitikimai savaitgalį tradiciškai pabaigti išvykoje į Trakus: į ekskursiją vyko visi Kauno aukštųjų mokyklų užsienio studentai kartu su ištikimiausiais mentorais.

Į Lietuvą studentai atvyko tik prieš mėnesį, bet jau dabar sveikinas, klausia ir dėkoja lietuviškai... Ir visi (kaip susitarę!) tvirtina, kad Lietuvoje tikrai nuostabus kraštovaizdis ir įspūdingi saulėlydžiai... Belieka tik palinkėti, kad pirmi gražūs įspūdžiai ir šiltos emocijos juos lydėtų visą studijų laikotarpį Vytauto Didžiojo universitete. Kad semestro pabaigoje, kai jau dalinsis buvusiais nuotykiams, prisimintų ir pasakotų gerus dalykus...

Jurgita Pilypaitytė, Tarptautinių programų koordinatorė

Tarptautinių ryšių skyrius

VDU Inf.

O ką apie Šveicariją ir mokslo sąlygas galvoja lietuviai studentai?

(Ištraukos iš Gebert Rūf Stiftung biuletenio)

„Es ist faszinierend, welch grossen Einfluss die Schweiz auf Litauen ausübte. Deshalb wollte ich in die Schweiz kommen, hier wollte ich nach Material über die kulturellen, politischen und wirtschaftlichen Beziehungen zwischen den beiden Ländern suchen. Und ich fand sehr viel. Nach der Reformation studierten viele Litauer an den Universitäten von Genf, Zürich und Basel, die wichtige protestantische Zentren in Europa waren. Im 19. Jahrhundert liessen sich wiederum viele Intellektuelle in der Schweiz ausbilden, diesmal an der Universität in Freiburg. Umgekehrt prägten viele Auswanderer aus der Schweiz Litauen, vor allem Künstler aus Graubünden und aus dem Tessin. Wichtige barocke Kirchen sind von Schweizer Architekten erbaut worden.

RUSTIS KAMUNTAVICIUS 29 Jahre, Historiker aus Kaunas, Litauen

Als Historiker bin ich es gewohnt, viel Zeit in Bibliotheken und Archiven zu verbringen. Das war in der Schweiz nicht anders. Doch hat sich hier die Gelegenheit geboten, an vielen interessanten Orten zu arbeiten, neben Freiburg auch in Bern und Genf. Dabei habe ich die Schweiz als schönes, gemütliches Land erlebt. Schade nur, dass die Preise, zumindest für meine Verhältnisse, sehr hoch sind.

Ebenso lehrreich waren die Kontakte zu Akademikern und anderen Forschern, vor allem dank dem überaus hohen wissenschaftlichen Niveau. Nun freue ich mich darauf, das gewonnene Wissen in meiner Heimat umzusetzen. Es mangelt mir nicht an Stoff, um wissenschaftliche Artikel zu veröffentlichen. Und ich kann in Vorlesungen, die ich an der Uni halte, auf meine gewonnenen Erkenntnisse zurückgreifen.

FORSCHUNG AN DER UNI FREIBURG - Von Reformatoren bis Architekten ÜBER DIE SCHWEIZ - Gemütlich, aber sehr teuer

„Irgendwie ist die Schweiz schon ein spezielles Land: mitten in Europa gelegen und doch nicht Mitglied der Europäischen Union. Vielleicht macht es diese Unabhängigkeit aus, dass sich gerade an der Universität Basel das ausgezeichnete Europainstitut befindet. Auf jeden Fall lernte ich diesen besonderen Blick auf die EU während meines Nachdiplomstudiums zum ‘Master of Advanced European Studies‘ enorm schätzen.

Der Zeitpunkt, sich mit den rechtlichen, politischen und wirtschaftlichen Fragen der europäischen Integration zu befassen, war ideal. Vor allem wegen der EU-Osterweiterung. In Basel konnte ich meine eigenen Erfahrungen aus Litauen ins Studium einbringen. Und umgekehrt arbeite ich nun in Vilnius mit dem in der Schweiz erworbenen Wissen. Hier bin ich im Auftrag der Regierung damit beschäftigt, litauisches Recht an die EU-Normen anzugleichen. Dabei kommt mir mein Studium am Europainstitut, das ich mit dem besten Abschluss meines Jahrgangs beendet habe, sehr zugute. Wohl auch deshalb bin ich nach meiner Rückkehr aus der Schweiz gleich befördert worden.

Die Schweiz genießt eben einen guten Ruf. Zu recht, nirgendwo sonst habe ich zuvor so viele freundliche, hilfsbereite Menschen getroffen, am Institut wie auch auf meinen Ausflügen ins Wallis, das Tessin und ins Berner Oberland. Und natürlich habe ich mich in Basel überaus wohl gefühlt, auch wegen der berühmten Fasnacht und dem Fussballspiel des FCB. Für diese Kultur muss man sich hier einfach interessieren.

STUDIUM AM EUROPAINSTITUT IN BASEL - Die EU aus Schweizer Sicht
FCB UND FASNACHT – Notwendige Leidenschaft

„Dank dem Stipendium von Swiss Baltic Net forsche ich in der so genannten ‚Structure Optimization Group‘ des Institutes für Mechanische Systeme an der ETH (Eidg. Technische Hochschule) in Zürich. In diesem Spezialgebiet des Maschinenbaus suche ich zusammen mit anderen Ingenieuren nach Algorithmen, mit welchen sich Strukturen neuer Maschinenteile möglichst effizient entwickeln lassen. Dabei stehen

wir im direkten Kontakt mit Konzernen wie VW oder Airbus, die mit unseren Methoden in Zukunft leichtere Komponenten für Autos und Flugzeuge entwerfen wollen.

An der ETH Zürich habe ich ein ideales Umfeld für meine Forschung. Hier stehen mir neueste Computer und Software zur Verfügung, eine Infrastruktur, zu der ich an meiner Fakultät in Litauen kaum Zugang hätte. Und noch wichtiger: Ich bin permanent im Kontakt mit Spezialisten aus meinem Fachgebiet. Wir können diskutieren, zusammen neue Ideen entwickeln. Und das mit Erfolg: Dank einem Folgeprojekt habe ich die Möglichkeit erhalten, meinen Aufenthalt an der ETH um zehn Monate zu verlängern.

Klar, dass mir das Wissen, das ich hier sammeln kann, in meiner Heimat viel nützen wird. Nach dem Abschluss meiner Dissertation werde ich in die Industrie wechseln, vielleicht in den Schiffbau. Auf Grund meiner Arbeit in der Schweiz rechne ich mir gute Chancen aus. Zudem werden mir die vielen Kontakte helfen, die ich hier knüpfen konnte. Dieses Netzwerk ist enorm wertvoll.“

FORSCHUNG AN DER ETH ZÜRICH - Entwicklungssoftware für Airbus und VW
ERSTE SKIFAHRT IN DAVOS - Nicht so schwierig, aber gefährlich.

Šiek tiek plačiau apie Gebert Rūf fondu:

1997-aisiais įkurtas Geberto Rūfo fondas siekia stiprinti Šveicarijos kaip šalies, kurioje “verta gyventi ir plėtoti ekonomiką”, įvaizdį. Šis projektas įgyvendinamas pagal tikslines programas. Viena tokių programų, aktuali Lietuvai, yra “Swiss Baltic Net”, veikianti nuo 2000-ųjų.

Jos pagrindinis tikslas – užmegzti Šveicarijos ir trijų Baltijos šalių (Latvijos, Estijos ir Lietuvos) kontaktus mokslo srityje, remti jaunuosius šių šalių mokslininkus. Fondas skatina naujoves, remdamas jaunuosius mokslininkus bei mokslinius projektus. Prioritetai teikiami socialiniu ar ekonominiu požiūriu reikšmingiems projektams. Svarbūs atrankos kriterijai yra praktinis žinių pritaikymas, sklaida, originalumas ir interdisciplininės galimybės.

Projektas turi būti rengiamas kuriame nors Šveicarijos, Latvijos, Estijos ar Lietuvos universitete. Fondas neteikia paramos išigyjant techninę įrangą, reikalingą projektui bei universitetui. Nedengia išlaidų, skirtų personalui. Neremiami privačių įmonių projektai, parodos, publikacijos, kultūros projektai, neturintys mokslinio pagrindo. Nuo 2001-ųjų Baltijos šalyse buvo įrengta 18 šveicarų literatūros skaityklų bei kampelių. Čia esančios knygos apie Šveicarijos istoriją, kultūrą ir mokslą buvo padovanotos Šveicarijos kultūros fondo Pro Helvetia ir Geberto Rūfo fondo. Šveicarų literatūros skaityklų bei kampelių išlaikymu rūpinasi bibliotekos, kuriose įsikūrusios skaityklos. Be to, Baltijos šalių universitetų bibliotekos nuolatos gauna Šveicarijos periodinius leidinius, leidžiančius susipažinti su aktualiais Šveicarijoje vykstančiais įvykiais bei procesais.
ŠL Žinių inf.

Lietuviai galės turėti dvigubą pilietybę

Ateityje lietuvių kilmės asmenys, įgiję kitos valstybės pilietybę, galės likti ir Lietuvos Respublikos piliečiai. Antradienį, rugsėjo 13 d. Seimas po pateikimo pritarė Vidaus reikalų ministerijos parengtam Pilietybės įstatymo pataisų projektui, kuris apibrėžia Lietuvos Respublikos pilietybės palikimo institutą ir nustato, kam pilietybė gali būti palikta.

Pagal projektą asmeniui, įgijusiam kitos valstybės pilietybę po įstatymo įsigaliojimo dienos, jo prašymu mūsų šalies pilietybė paliekama, jei jis iki 1940 metų birželio 15 dienos buvo Lietuvos pilietis. Pilietybė gali būti paliekama ir jo vaikui, vaikaičiui ir provaikaičiui, jei jie nerepatrijavo.

Jei šie asmenys kitos valstybės pilietybę įgijo iki įstatymo įsigaliojimo, jie laikomi netekusiais Lietuvos pilietybės, tačiau galės susigrąžinti pilietybę pagal galiojančią tvarką.

Be to, mūsų šalies pilietybę galės pasilikti lietuvių kilmės asmenys, kurių tėvai ar seneliai arba vienas iš tėvų ar senelių yra ar buvo lietuviai ir patys asmenys pripažįsta save lietuviais.

Ankstesnė įstatymo nuostata numatė, kad Lietuvos piliečiai, įgiję kitos valstybės pilietybę, automatiškai netekdavo mūsų šalies pilietybės. Jiems įstatyme buvo nustatyta pareiga pranešti Lietuvos institucijoms apie įgytą kitos valstybės pilietybę.

Kaip Seimo posėdyje teigė vidaus reikalų viceministras Virgilijus Bulovas, nemažai žmonių iki nuostatų įsigaliojimo - 2003 metų sausio 1 dienos - to neįvykdė. Tai, jog šie asmenys yra kitų valstybių piliečiai, paaiškėdavo tik tuomet, kai jie kreipdavosi dėl Lietuvos pilietybės palikimo.

Anot V. Bulovo, siūlomomis pataisomis pilietybės suteikimas nėra sunkinamas ar lengvinamas: "Esminė problema ta, kad dabar yra tokia teisinė situacija, jog dalis žmonių pilietybės klausimu yra tiesiog "pakibę" ore, ir reikia tą problemą išspręsti. Jie laiku nedeklaravo, kad gavo kitos valstybės pilietybę pagal tuo metu galiojusį įstatymą, ir dabar jie atsidūrė lyg ir už borto, nėra administracinių, teisinių priemonių jų klausimui išspręsti".

Viceministro tvirtinimu, ši problema kilo, kai buvo priimta ankstesnė Pilietybės įstatymo redakcija, kurioje buvo visiškai atsisakyta dvigubos pilietybės, o visi kitų valstybių piliečiais tapę asmenys automatiškai neteko Lietuvos pilietybės. Naujas įstatymas leidžia turėti dvigubą pilietybę.

2005m. rugsėjo 13d. ELTOS informacija

„Remti užsienyje kuriamas lituanistines mokyklas - Lietuvos pareiga“

Ispanijoje, Šveicarijoje ir Didžiojoje Britanijoje gyvenančių lietuvių vaikai gimtosios kalbos mokysis įsteigtose naujose savaitgalio lituanistinėse mokyklose.

Šveicarijoje gyvenančių lietuvių vaikus pakvietė mokyklėlė "Lituanica", Ispanijoje dirbančių šeimų vaikai galės mokytis lietuvių bendruomenės Andalūzijoje įsteigtoje savaitgalio mokyklėlėje "Lietuviukai", o gyvenantys Didžiosios Britanijos sostinėje - naujoje lituanistinėje mokykloje "Linelis".

Tautinių mažumų ir išeivijos departamento duomenimis, iš 143 užsienyje veikiančių lietuviškų ugdymo įstaigų net 8 įkurtos pastaraisiais metais. 2004 metais mokyklos, skirtos išeivių iš Lietuvos vaikams, buvo įsteigtos Hamburge ir Berlyne (Vokietija), Alikantėje ir Navaroje (Ispanija), Airijoje.

Užsienyje veikiančioms savaitgalio mokykloms vadovėliai perkami už Lietuvos švietimo ir mokslo ministerijos lėšas. Tautinių mažumų ir išeivijos departamentas jas aprūpina pratybų sąsiuviniais, be to, remia veiklos programas, pedagogams rengia kvalifikacijos kėlimo seminarus ir kitus užsiėmimus.

"Remdama užsienio lietuvius, valstybė neskatina emigracijos, nes padėti lietuviams burtis, palaikyti jų iniciatyvą steigiant ir kuriant lietuviškas mokyklas - mūsų pareiga", - Eltai sakė Tautinių mažumų ir išeivijos departamento generalinis direktorius Antanas Petrauskas.

Jo nuomone, palaikytinas bet kokio tipo lietuviškų mokyklų kūrimas užsienyje. Ypač tose vietose, kur gyvena didžiausios mūsų tautiečių bendruomenės - Ispanijoje, Airijoje, Didžiojoje Britanijoje.

"Lietuvos parama tokioms mokykloms turi būti ne tik finansinė, - pabrėžė A. Petrauskas. - Taip pat svarbu, kad dirbantiems su lietuvių vaikais valstybinės ir nevyriausybines organizacijos teiktų metodinę paramą, norintiems steigti lietuviškas mokyklas padėtų atlikti organizacinius darbus".

Tautinių mažumų ir išeivijos departamento duomenimis, nuo rugsėjo mėn. užsienyje veiks 143 lietuviškos ugdymo įstaigos. Daugiausiai - net 30 - Kaliningrado srityje, 25 - JAV, 14 - Lenkijoje, 12 - Baltarusijoje, 11 - Latvijoje, po 8 - Australijoje ir Ukrainoje, 7 - Rusijos Federacijoje, po 4 - Didžiojoje Britanijoje ir Kanadoje, po 3 - Ispanijoje ir Vokietijoje, po 1 - Airijoje, Estijoje, Gruzijoje, Kazachstane, Moldovoje, Norvegijoje, Olandijoje, Prancūzijoje, Švedijoje, Šveicarijoje ir Uzbekijoje.

Paskaičiuota, jog vien Europoje šiais mokslo metais lietuviškas mokyklas lankys apie 3200 vaikų. Lietuvos etninėse žemėse esančioms vidurinėms mokykloms ir kitose šalyse veikiančioms savaitgalio lietuvių mokykloms mūsų valstybė kasmet skiria apie pusantro milijono litų.

Tautinių mažumų ir išeivijos departamento informacija

Šveicarai atveria savo darbo rinką naujoms Europos Sąjungos šalims

Šveicarai rugsėjo 25 dieną vykusiam referendume pasisakė už Šveicarijos ir Europos Sąjungos dvišalio susitarimo dėl laisvo asmenų judėjimo taikymą dešimčiai naujų Europos Sąjungos šalių ir už papildomų kontrolės priemonių taikymą, siekiant išvengti darbo užmokesčio ir socialinių garantijų dempingo. Referendume dalyvavo 53,8 proc. visų rinkimų teisę turinčių Šveicarijos konfederacijos piliečių. 56 proc. pasisakė „už“ laisvo asmenų judėjimo taikymą naujoms ES šalims. Federalinei tarybai ratifikavus, laisvas asmenų judėjimas naujoms ES šalims įsigalios 2006 metų pradžioje.

2004 metų gegužės 1 dieną išsiplėtus Europos Sąjungai, 1999 metais pasirašyti Šveicarijos ir ES dvišaliai susitarimai automatiškai įsigaliojo ir naujoms ES narėms, išskyrus laisvą asmenų judėjimą.

Šveicarijos ekonomika yra priklausoma nuo ES šalių rinkos. Didžiausia jos eksporto dalis nukreipta į ES šalis. Referendumo rezultatai suteikė Šveicarijai galimybę naudotis palankiomis sąlygomis visų 25 ES šalių rinkose. Šveicarijos įmonės galės įdarbinti ir naujų ES šalių piliečius, tiesa, šis darbo rinkos atvėrimas naujoms ES šalims bus laipsniškas ir kontroliuojamas – imigracijos kvotos, prioritetas vietinei darbo jėgai ir išankstinė darbo užmokesčio kontrolė bus taikoma iki 2011 metų.

LR Užsienio reikalų ministerijos inf.

PAŠTO ŽENKLAI, APLENKĘ LAIKĄ

Filatelija, pasirodo, kone pirmoji reaguoja į istorijos, laiko permainas, datas. Pašto ženkluose atsispindi valstybių kilimai ir žlugimai, mūšiai ir atradimai. Pavyzdžiui, jokiame kataloge neužfiksuota, kad 1916 m. Paryžiuje ir 1917 m. Šveicarijoje buvo išspausdinti pašto ženklų prototipai su užrašu "Lietuva". Galima teigti, kad jie aplenkė pačią Lietuvos nepriklausomybę. Šie Paryžiuje išleisti ženklai, vadinami "lipinukai" - patys rečiausi ir pirmieji Lietuvos pašto ženklų prototipai. Yra žinoma, kad Amerikoje, Lietuvių muziejuje (Balzeke) laikomas keturių pašto ženklų blokelis; Floridoje vienas filatelistas (Kreivėnas) turi įsigijęs vieną ženklą, o visas vadinamas lapas, iš viso 30 ženklų, - straipsnio autoriaus nuosavybė. Nepatikslintais duomenimis, 1996 m. aukcione pasisakė vienam Šveicarijos filatelistui, įsigijusiam visą lapą... Šie pašto ženklų prototipai Lietuvoje pirmą kartą eksponuoti 2003 m. vasario mėnesį (kaip dalis H.Kebeikio kolekcijos). Toje pačioje ekspozicijoje buvo tarpukario Lietuvos veikėjų korespondencija - naudingas šaltinis mokslininkui tyrinėtojui, Nepriklausomybės akto signatarų autografa, pastarųjų dvylikos nepriklausomybės metų aktualijos, žymiųjų mūsų dienų visuomenės veikėjų užrašai ir parašai.

Filatelija panaši ir į detektyvą. Pašto ženklų, vokų, atvirukų atsiradimo istorijos supainiotos, sumišusios su istorijos, politikos peripetijomis. Minėtų Lietuvos pašto ženklų prototipų iniciatoriai

J.Gabrys-Paršaitis ir V.Daumantas susidūrė su sunkiai išsprendžiama problema. Norint šiuos pašto ženklus klijuoti ant vokų, reikėjo išspausdinti ir jų nominalą. O kaip išspausdinsi nominalą, kai dar nėra Lietuvos, kaip nepriklausomos valstybės, nėra, savaime aišku, ir jos pinigų? Taigi 1917 m. Šveicarijoje J.Gabrio-Paršaičio spausdintų ženklų klijuoti ant voko šveicarų paštas neleido. Po ilgų svarstymų ir pasitarimų buvo nuspręsta prototipus užklijuoti greta kitų valstybių pašto ženklų. "Ant siunčiamo laiško mėginkim klijuoti Vytį. Tada žinosim, kaip atrodys būsimas Lietuvos pašto ženklas", - laiške to laikotarpio Lietuvos visuomenės veikėjui P.Klimui rašė J.Gabrys-Paršaitis.

Amžinatilį Čikagos filatelisto Liudo Kairio kolekcijoje buvo atvirlaiškis su aptariamu Vyčio ženklu, siųstas iš Romos į Ameriką laikraščio "Darbininkas" redakcijai. Dėmesio vertas šiuo atveju ir pats atvirlaiškio tekstas. Jo autorius kun. T.Žilinskas rašė: "Balsas, šaukiantis iš Rymo. Vyrai, gana tų ginčų. Šaukite Seimą. Jis dabar reikalingas. Paskui gali būti per vėlu!" Deja, šiuo metu šio atvirlaiškio likimas nežinomas. Minėjome - filatelija kaip detektyvas... To laikotarpio vokai su aptariamais lietuviško pašto ženkle prototipais - didžiulė filatelinė retenybė.

Filatelija atspindėjo daugelį Lietuvos visuomenės raidos etapų, intensyvėjančią kultūrinę veiklą. Pirmaisiais XX a. dešimtmečiais užsienyje buvo nemaža lietuvių draugijų (Paryžiuje, Berlyne, Krokuvoje, Peterburge...). 1911 m. Paryžiuje veikęs Lietuvių susivienijimas išleido voką, ant kurio jau atskirai buvo užrašytas Lietuvos vardas, 1915 m. Šveicarijoje Lietuvių draugija leido vokus su užrašu "Lietuva". Tai liudija, koku plačiu frontu jau prieš 1918 m. vasario 16-ąją užsienyje buvo ruošiamas dirva Lietuvos nepriklausomybės paskelbimui.

Kelios lietuvių draugijos bei organizacijos veikė Šveicarijoje Pirmojo pasaulinio karo metais. Friburge tuo metu grupei lietuvių kilo drąsi mintis atkurti Lietuvos nepriklausomybę. 1916 m. gegužės 30-birželio 4 dienomis pirmojoje Lozanos (Šveicarija) konferencijoje buvo pasisakyta už visišką Lietuvos nepriklausomybę. Įkurtas Lietuvių informacijos biuras svarstė, koks turėtų būti formuojamas Lietuvos įvaizdis, iškilo būtinybė sudaryti šalies žemėlapi ir sukurti pirmą lietuvišką pašto ženklą.

Beveik du šimtmečius lig tol Lietuvos sienos nebuvo žymimos jokiam pasaulio žemėlapyje, vietovardžiai buvo rašomi lenkų, vokiečių, rusų kalbomis. Taigi sudarant žemėlapi reikėjo atlikti titanišką darbą. Jis patikėtas aktyviesiems J.Gabriui-Paršaičiui ir V.Daumantui. Jie parengė ir išspausdino Lietuvos žemėlapi su istorinėmis teritorinėmis ribomis nuo pat karaliaus Mindaugo valdymo metų, taip pat išleido Lietuvos pašto ženkle prototipą. Žemėlapio leidėjas - Lietuvių informacijos biuras, leidimą rėmė ir JAV bei kitur veikiančios lietuvių organizacijos. Pažymėtina, kad tuo laiku pirmą kartą reikėjo kurti ne tikai Lietuvos žemėlapi, bet ir herbą bei numatyti vėliavos spalvas. Beje, šiuo J.Gabrio-Paršaičio ir V.Daumanto sukurtu žemėlapiu teko naudotis atsikūrusios Lietuvos politikams, nustatant Lietuvos sienas su kaimyninėmis šalimis.

Žemėlapio originalas: mastelis 1:1 500 000, spalvotas. Pakraščiuose septyni nedideli žemėlapiai, vaizduoją Lietuvą įvairiais laikotarpiais. Pagrindiniai lietuvių gyvenami plotai pažymėti raudonai. Brūkšneliais - toliausiai Lietuvos siekiami kraštai. Šiaurėje jie eina pro Pskovą (žemėlapyje įrašyta lietuviškai - "Plėškava"), ties Parnu ("Pernava") siekia Baltijos jūrą. Rytuose - pro Velikije Lukus, Lietuvos pusėje - "Nevel, Polock, Minsk, Igumen, Sluck". Pietuose: "Pinsk, Kobrin, Lietuvos Brasta". Vakaruose Lietuvos pusėje: "Bėlsk, Lomža, Thorn" ir Vyslos upe pro "Graudenz, Marienwerder", Lietuvos pusėje lieka "Marienburg" ir "Danzig" (įrašyta "Giedainys").

J.Gabrio-Paršaičio žemėlapyje Nr.1, "Lietuviai 1914 m.", aiškus siekis vienos valstybės su latviais, prūsais. Žemėlapyje Nr.2 vaizduojamos lietuvių gentys senesniais laikais. Parodoma, kad vaizduojamose apylinkėse kūrėsi stipri lietuvių jungtis. Vakaruose įrašytas Dancigas ("Gedanum"). Šiaurėje nurodytas Peipaus ežeras ir Pskovo miestas ("Plėškava"), o šio apylinkės žemėlapio sudarytojai pavadino "Plescovia". Kaip žinoma, 1265 m. į Pskovą atvykę apsikrikštijo apie 300 lietuvių. O Didysis Lietuvos kunigaikštis Gediminas globojo Maskvos nemėgstamus pskoviečius, naugardiečius, smolenskiečius. Konstancos susirinkime 1416 m. popiežius Martynas V paskyrė Vytautą Didįjį ir Jogailą apaštališkais vikarais Pskovo ir Naugardo srityse.

Žemėlapyje Nr.6 J.Gabrys-Paršaitis apibrėžė Lietuvą Vytauto Didžiojo valdymo laikotarpiu. Palyginus žemėlapius, matyti, koki plotą tuomet Lietuvos teritorija užėmė Europoje. (Tuomet dar nebuvo susiformavusi Rusijos teritorija.) Žemėlapyje Nr.7 J.Gabrys-Paršaitis vaizdavo Lietuvą prieš 1772 m. padalijimą. Jis savo žemėlapyje lietuviškon orbiton įtraukė ir Eželio salą, nors tai estų žemė ir jų sala Sarema (2710 km² ploto, 95 km ilgio).

Po Pirmojo pasaulinio karo Europoje susikūrė naujos valstybės, tarp jų ir Lietuva. 1919 m. birželio 14 d. leitenantas Kempe žurnale "Illustrierte Biefmarken" ("Journal Nr.12") rašė: "Dar nėra galimybės šiuo metu nustatyti šios naujos valstybės sienų. Priklausiusi pirma Lenkijai, paskui Rusijai, ji apėmė 275 tūkstančius kvadratinų kilometrų. Kas šiandieninei Lietuvai priklauso, deja, dar nėra nustatyta. Lietuviškuose ženkluose tebevyrauja neaiškumai".

Aptariant Lietuvos valstybingumo raidos ir pašto, filatelijos istorijos atitikmenis, atkreiptinas dėmesys į kai kuriuos faktus. 1918 m. vasario 16 d. Lietuvos Taryba paskelbė Lietuvos nepriklausomybę. 1918 m. lapkričio 16 d. Lietuvos susisiekimo ministras M.Yčas pasirašė potvarkį, kuriuo buvo įkurta Lietuvos pašto valdyba ir

pirmuoju jos viršininku paskirtas inžinierius elektrikas Benediktas Tamoševičius. 1918-ųjų gruodžio 26-ąją Lietuvos paštas perėmė pašto įstaigas Vilniuje, Kaune, Gardine, Vilkaviškyje, Naumiestyje, Šakiuose, Kėdainiuose, Alytuje, Kuršėnuose. Kitą dieną buvo atidarytas Vilniaus paštas. Tą pačią 1918 m. gruodžio 27 d. išleisti pirmieji 10 ir 15 skatikų vertės Lietuvos pašto ženklai (su užrašu "Lietuvos pašta"). Kiekvienos vertės ženklų išspausdinta po 5000 vienetų Martyno Kuktos spaustuvėje Vilniuje. Šie pašto ženklai pirmiausia naudoti tik Vilniaus ir Gardino paštuose. Tų pačių metų gruodžio 30 d. atidaryta Gardino pašto įstaiga. Jau 1919 m. sausio 2 d. išleistas lietuviškas pašto ženklas Raseiniuose. 1919-ųjų sausio mėnesį pradėjo veikti Kauno paštas, ir sausio 29-ąją čia išleista pirmoji Kauno pašto ženklų laida. 1919 m. vasario 17 d. išleisti pirmieji jau spalvoti Lietuvos pašto ženklai. Jų dailininkai - K.Šimonis ir T.Daugirdas, patys ženklai išspausdinti Berlyne. Po trejeto metų Lietuva priimta į Pasaulinę pašto sąjungą. 1939-ųjų kovo 22-ąją Klaipėdos kraštą užgrobė hitlerininkai. Bene paskutinis tarpukario Lietuvos filatelijos spindesys - 1940 m. gegužės 5 d. Telšių "Alkos" muziejuje atidaryta pirmoji oficiali filatelijos paroda. Kaip daugeliui žinoma, 1940-ųjų birželio 15-ąją įvyko paskutinis nepriklausomos Lietuvos Vyriausybės posėdis. Penketą dešimtmečių (iki 1990 m.) atskiri Lietuvos pašto ženklai nebeegzistavo.

Taigi keitėsi pasaulis, kilo ir žlugo vyriausybės. Stingome didelių atradimų akivaizdoj. Saugojom gamtą, rodėme užsieniui savą etnokultūrą. Į tai akimirksniu reaguodavo filatelija: pašto ženklais, vokais, atvirukais... Galime daryti išvadą - valstybės istorijai, jos raidai pažinti reikšmingi tiek vadovėliai, tiek ir kuklūs pašto ženklai.

HENRIKAS KEBEIKIS

Literatūra ir menas Nr. 2946, Kauno kultūros puslapis

Mieli tėvynainiai, Šveicarijos Lietuvių žinių skaitytojai,

Po rugpjūčio mėnesio 8 d. kreipėsi į LR generalinį konsulatą Ženevoje, sužinojote ir apie čia įvykusius pasikeitimus: Erikas Petrikas, paskirtas įgaliotuoju ministru LR nuolatinėje atstovybėje Europos Sąjungoje, išvyko dirbti į Briuselį, o jo vietą konsulate užėmiau aš, tiesa, laikinai, kol atvyks naujasis generalinis konsulas, - vėliau čia liksiu konsulės pareigoms. Iki atvykimo į Ženevą dirbau Užsienio reikalų ministerijos Daugiašalių santykių departamento Jungtinių tautų ir Europos tarybos skyriuje patarėjos pareigose. Diplomatinę karjerą pradėjau prieš 12 metų, baigusi tarptautinius santykius Paryžiaus tarptautiniame viešosios administracijos institute.

Iki šio paskyrimo man teko dirbti tiek dvišalėse tiek daugiašalėse Lietuvos diplomatinėse atstovybėse. Paskutinis mano postas užsienyje buvo LR ambasadoje Paryžiuje, kur taip pat buvau atsakinga už konsulinių funkcijų vykdymą. Todėl ši darbo sritis yra man gana gerai pažįstama. Tiesa, Generalinio konsulato kompetencijoje yra ir dvišalio bendradarbiavimo - ekonomikos, kultūros, švietimo bei kitų sričių - stiprinimas. Todėl, esant tokiam mažam darbuotojų konsulate skaičiui, tikiuosi sulaukti paramos iš Bendruomenės, ypatingai ieškant potencialių investuotojų Lietuvoje, o taip pat naudingų kontaktų mūsų verslininkams Šveicarijoje. Š.m. spalio 3-7 dienomis Vilniuje dalyvavau ekonomikos srityje dirbančių LR diplomatų metiniame suvažiavime. Užsienio reikalų ministerijos organizuojuose susitikimuose su Lietuvos investuotojų forumo, Lietuvos ekonominės plėtros agentūros, Ūkio ir Susisiekimo ministerijų atstovais bei Ukmergės rajono valdžia buvo aiškiai pasakyta, ko iš mūsų laukiama – pritraukti kuo daugiau investicijų į Lietuvą. Susitikimuose su Lietuvos verslo struktūrų atstovais, o ypatingai

verslo kontaktų mugėje, supratau, kad Šveicarijos rinka yra labai įdomi mūsų verslininkams. Savo produktus čia pageidautų parduoti ir “Statybinių medžiagų prekybos įmonių asociacija”, ir Ortopedijos technika, ir “Orvi kalakutai”, ir “Sparta”, ir daugelis kitų.

Š.m. spalio 4 dieną Tičino kantone Lugano Pramonės, prekybos ir amatų rūmų kvietimu įvyko Lietuvos transportininkų delegacijos susitikimas su Tičino kantono transportininkais. Šio susitikimo tikslas - sudominti Tičino kantono, kuris pelnytai laikomas Šiaurės Italijos transporto logistikos ir bankinių operacijų centru, transportininkus Lietuvos galimybėmis ir paskatinti kurti papildomus logistinius centrus Lietuvoje. Šios iniciatyvos autorius – buvęs generalinis konsulas Erikas Petrikas. Tačiau be lietuvių bendruomenės nario Gintauto Bertašiaus profesinių ir asmeninių ryšių, o svarbiausia – noro padėti Lietuvai, susitikimas tikrai nebūtų įvykęs. Šiuo pavyzdžiu norėjau dar kartą akcentuoti konsulato ir Bendruomenės bendradarbiavimo svarbą, įgyvendinant mūsų visų bendrą siekį - pakelti Lietuvos ekonomiką iki Europos sąjungos senbuvų ekonominio lygio.

Be abejo, pritraukti užsienio investicijas sugebėsime tik tada, kai sukursime teigiamą Lietuvos įvaizdį potencialių investuotojų tarpe. Pirmasis kontaktas su šalimi yra pažintis su šios šalies atstovais. Šveicarijoje jūs esate mūsų šalies ambasadoriai ir kokį išpūdį jūs padarysite, kaip sugebėsite pristatyti savo šalį – nuo to labai priklausys šveicarų pirmasis išpūdis apie mus ir Lietuvą. Todėl sužadinkime šveicarų smalsumą giliau pažinti mūsų kraštą, apsilankyti jame, pažinti Lietuvos kultūrą, papročius, tradicijas. Gal jų tarpe atsiras ir įtakingų Šveicarijos valdžios atstovų, kurie, giliau susipažinę su mūsų šalimi, sieks užmegzti glaudesnius ryšius - kultūrinius, ekonominius ar kitų sričių. O gal atsiras ir garbių Šveicarijos piliečių, pageidaujančių tapti Lietuvos garbės konsulais ir pašvesti savo sukauptą patirtį, laiką ir energiją atstovauti Lietuvą ir garsinti jos vardą.

Baigdama, norėčiau pakviesti jus visus į Lietuvos Generalinį konsulatą Ženevoje š.m. gruodžio 10 dieną kartu pasitikti Šventas Kalėdas ir Naujuosius metus. Užsiregistravusiems konsulate atsiųsime asmeninius pakvietimus. Pageidaujantiems užsiregistruoti konsulate ir ateityje būti informuotiems apie konsulato renginius, prašome pranešti mums adresu: Consulat general de Lituanie, 15 ch. Louis-Dunant, 1202 Geneve ar elektroniniu paštu adresu : info@ltconsulate.ch

Kartu su bendruomenės valdyba noriu informuoti apie Tarptautinę Kalėdinę mugę Liucernoje š.m. gruodžio 15-18 dienomis. Šiais metais pirmą kartą mugėje dalyvaus ir Lietuva. Todėl labai kviečiu joje apsilankyti ir nuoširdžiai dėkoju visiems tiems, kurie padeda organizuoti Lietuvos standą .

Linkiu visiems geriausios kloties ir iki greito pasimatymo konsulate.

Violeta Baltrušytė

Šveicarų-Baltijos Pagalbos Komitetas padeda Lietuvai

Šveicarų - Baltijos Pagalbos Komitetas (Schweizerisch-Baltisches Hilfkomitee), įsikūręs 1948 metais, organizuoja pagalbos ir labdaros siuntas Lietuvai. Vienas iš ilgalaikių rėmimo projektų yra pagalba Klaipėdos Apskritis ligoninei. Paskutinė siunta 2005m. liepos 4 dieną - didžiulis sunkvežimis, pilnas modernių ligoninės lovų ir pripučiamų čiužinių, gydytojų operacinės aprangos bei kitų vertingų ligoninei preparatų. Kitas projektas, kuris tęsiasi ne pirmus metus, yra finacinė parama Šilutės mieste veikiančiai Johanitų pagalbos draugijai. Ji kasdien organizuoja karštus pietus 70-čiai neturtingų vaikų, lankančių mokyklą.

Šveicarų-Baltijos Pagalbos Komitetas taip pat padeda organizuoti Baltijos šalių meninių kolektyvų pasirodymus ir koncertus Šveicarijoje.

Norintys daugiau sužinoti apie šią organizaciją, informacijos galite rasti www.swissbaltic.net/sbn. Norintys ir galintys padėti Lietuvai, įsijunkite į ŠBP Komiteto veiklą. Galintys paremti pinigais, įmokas siųskite į organizacijos pašto sąskaitą PC 40-20202-7.

ŠL Žinių inf.

LIETUVIŠKO ŠVIETIMO ŽIBURĖLIS – „LITUANICA“

Lietuvių išeivijos žurnalas „Pasaulio Lietuvis“ 2005 metų gegužės mėnesio numeryje paskelbė, kad Šveicarijoje gimė lietuviško švietimo žiburėlis. Straipsnyje rašoma, kad „2005 m. balandžio 10 d. Šveicarijoje įsikūrė lituanistinė sekmadieninė mokyklėlė „Lituanica“. Dvidešimt du (nuo 2-ųjų iki 11 metų) vaikučiai, trys mokytojos su pradiniu 500 SFr. kapitalu, kuri paaugojo Šveicarijos Lietuvių Bendruomenė, pradėjo realizuoti projektą, kurio siekiai yra kilnūs, tačiau sunkūs organizaciniai ir eksperimentiniai išbandymai.“

Nuo mokyklos įsikūrimo praėjo geras pusmetis ir mes galime daryti išvadas. Pirmas pusmetis

mokyklėlei buvo tarsi išbandymo laikotarpis, turėjęs įvertinti Bendruomenės lietuvių poreikius ir norus bei vaikučių galimybes. Siekėme kontaktų su kitų lituanistinių mokyklų mokytojais ir vadovais, sėmėmės patirties bei užmezgėme ryšius su Lietuvos Tautinių mažumų ir išeivijos departamento skyriumi, atsakingu už lituanistinių mokyklų veiklą užsienio šalyse. Buvo ieškoma tinkamiausios, mūsų pasaulėžiūrą ir poreikius atinkančios, lietuvių etnokultūros ir kalbos mokymo formos.

Lietuva Europinių kraštų lituanistinių mokyklėlių nefinansuoja. Yra skiriamas biudžetas mokymo knygoms įsigyti Švietimo ministerijoje pateiktame sąraše. Kiekvienam mokyklėlėje užregistruotam vaikui skiriama po 20 litų metams. Pirmoji mūsų užsakytų vadovėlių siunta atkeliavo tik prieš keletą dienų. Nesuradus geranorių privačių rėmėjų, mūsų mokyklėlę teko padaryti mokamą.

Šį rudenį mokyklėlėje mokosi 10 vaikučių. Į mokyklą priimami vaikai, sulaukę 6 metų. Mažesniems ir jų tėveliams yra palikta galimybė, rinktis į žaidimų kambarį lietuviškam žaidimui, kavos puodeliui ar pokalbiui.

Mokyklos vaikučiai kalbos pamokėlių metu dirba atskirose grupėse: lietuvaitės, didieji ir mažieji pusiau-lietuviukai. Kadangi yra trys mokytojos, ši situacija mums išskirtinai leidžia parinkti ir mokyti vaikučius to, kas geriausia tinka jų amžiui ir kalbos mokėjimo lygiui. Lietuvaitės mokosi iš tų pačių vadovėlių kaip ir vaikai Lietuvoje. Be kalbos pamokėlių, yra „Tėvynės pažinimo“ valanda. Čia demonstruojame ir aiškiname Lietuvos simbolius, dainuojame, skaitome lietuvių liaudies pasakas. Darbelių ir piešimo metu vaikučiai susipažįsta su lietuvių istorija, šventėmis ir tradicijomis bei kitais tautiniais atributais. Nė vieno susitikimo metu nepraleidžiama proga pademonstruoti ir išmokyti vaikučius tradicinių lietuvių liaudies žaidimų ir ratelių. Jau gerai girdisi mažųjų balsai, kai sustojame rateliui: „Šiaudų batai, šakaliniai padai ...“, „Jurgeli, meistreliai“ ar „Siūlai, siūlai, susivykite, siūlo galo nepalikite ...“

Nors mokyklėlė yra mokama, mes galime sau leisti tik vieną (iš dalies) apmokamą mokytoją. Kitos dvi dirba visuomeniniais pagrindais, bet nemoka už savo vaikų priklausymą mokyklėlei. Mokyklėlės siekiai yra iš tiesų kilnūs ir labai reikalingi mūsų jaunųjų lietuviukų ir pusiau-lietuviukų kartai.

Nepasiduokite pasiteisinimams, kad sekmadieniai yra šeimos diena, ar per toli važiuoti iki Ciuricho. Suteikite savo vaikams galimybę kas antrą sekmadienį susitikti su kitais panašaus likimo lietuviais. Taip pat nenuilstamai krepiamės į mūsų Bendruomenės narius, galinčius ir norinčius finansiškai ar kitaip paremti „Lituanicos“ veiklą. Tokiu būdu bus tęsiamas ir plečiamas mūsų jaunosios kartos lituanistinis ugdymas.

Jūratė Caspersen, Lituanistinės Sekmadieninės mokyklėlės „Lituanica“ vadovė

VENITE

Kalėdinė mugė Liucernoje

Gruodžio 15 – 18 dienomis Liucernoje, Kapellplatz aikštėje vyks kalėdinė mugė. Ji organizuojama jau antrą kartą. Mugės dalyviai iš 20 šalių turės galimybę pristatyti savo šalių, valgius, kalėdinius papročius. Kartu su Lietuva, pirmą kartą dalyvauja Austrija, Švedija, Serbija, JAV ir Singapūras.

Kviečiame visus lietuvius, jų draugus, svečius ir giminaičius, Lietuvai prijaučiančius, apsilankyti prie mūsų stendo! Bus prekiaujama lietuviškais skanėstais, molio dirbiniais ir kitais mielais širdžiai dalykais.

Mugė vyks:

Gruodžio 15 dieną nuo 11.00 iki 21.00 val.

Gruodžio 16 dieną nuo 11.00 iki 21.00 val.

Gruodžio 17 dieną nuo 10.00 iki 21.00 val.

Gruodžio 18 dieną nuo 10.00 iki 18.00 val.

Liucernoje, Kapellplatz aikštėje

Organizuoja Generalinis Konsulatas ir ŠLB

ADVENTO ŠVENTĖ

Gruodžio 3 dieną, Marijos

Lourdes katalikų bažnyčios žemutinėje salėje, Seebacherstr. 3, 8052 Ciuriche, įvyks Advento šventė. Visus norinčius mielai kviečiame dalyvauti.

Šventės metu vyks „Lituanicos“ sekmadieninės lietuviškos mokyklėlės moksleivių darbėlių paroda.

Registruojamės pas Jūratę Caspersen el. paštu jurate@caspersen.ch arba paskambinę telefonu

044 793 39 80.

Vasario 16-tos minėjimas

2006 metų Vasario 16-tos šventę švėsime Marijos Lourdes katalikų bažnyčios žemutinėje salėje, Seebacherstr. 3, 8052 Ciuriche

2006m. vasario 18 dieną.

Šventėje programą parodys Stokholmo lietuviškų tautinių šokių kolektyvas "BALTIJA".

Norintys įsijungti į ŠLB Valdybos veiklą, prašome iki 2005m. galo kreiptis į ŠLB sekretorę Dianą Brunner tel. 056 611 18 40

Greitai apsisuko –2005-jų metų ratas.

Į duris beldžiasi 2006-ieji.

ŠLB Valdyba sveikina visus Šveicarijoje gyvenančius lietuvius ir jų šeimas su artėjančiomis

Šv. Kalėdų ir Naujųjų metų šventėmis!

Linkime visiems pačių laimingiausių metų...

SVEIKINAME

Su džiaugsmu pranešame, kad 2005 metais gimė dar 4 nauji mūsų Bendruomenės nariai

Paukštė mažą paukštelį
Šildo plunksna švelnia...
Šiltą mažą rankelę
Spaudžiu savo delne.
S. Nėris.1942. Ufa.

Laimai ir Jeanpierre Christ gegužės 10 dieną gimė dukrytė **Jogailė Konstancija**
Valdonei ir Sebastien Meylan gegužės 11 dieną gimė sūnelis **Marius**
Eglei ir Johnny Zanardelli birželio 5 dieną gimė duktė **Lucija-Viktorija**
Eglei ir Markus Kobler birželio 11 dieną gimė sūnelis **Marius Jonas**

Visi 2004 metais gimę mūsų mažyliai: **Lea, Philipp, Nojus, Jorė ir Pijus**, laimingai atšventė savo **VIENERIŲ METUKŲ JUBILIEJUS**. Širdingiausiai sveikiname ir juos.

Mane - kaip lauko gėlę - girdė
Gimtosios žemės syvai...
Aš saugojau Jai savo širdį-
Žėruojančią ir gyvą.
S. Nėris.1941. Penza

2005 metais gražius savo amžiaus JUBILIEJUS
atšventė mūsų Bendruomenės nariai:
RITA GARBAČIAUSKAITĖ
JANINA JUCHNEVIČIŪTĖ –EGLI
RENALDAS VINTELERIS

APDOVANOJIMAI

Lietuvos valstybės dienos proga Prezidento įsaku apdovanota ilgametė ŠLB narė dailininkė JUZEFA KATILIŪTĖ. Medaliu "Už nuopelnus Lietuvai" apdovanota buvusi ŠLB ilgametė sekretorė ir išdinininkė IRENA AUGEVICHIŪTĖ – KAESTLI.

Dėkojame buvusiai redaktorei BIRUTEI GUJER, padėjusiai atgaivinti ir tris metus be atlyginimo redagavusiai mūsų laikraštį "Šveicarijos lietuvių žinios".

Ieškome filologinį ar žurnalistinį išsilavinimą turinčio REDAKTORIAUS/ĖS. Darbas be atlyginimo. Prašome siūlytis Valdybos adresu.

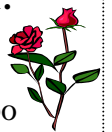
Vilniaus Riomerio universiteto docentė filologijos mokslų daktarė L. Stonienė **dėkoja prof. J. LOCHER** už sudarytą galimybę 2004/2005 m. rudens semestre skaityti Ciūricho universiteto studentams lietuvių kalbos paskaitas. Nuoširdžiai dėkoja Bendruomenės pirmininkei J. VAITKEVIČIENEI ir B. GUJER už nuolatinę pagalbą ir globą.

ATSISVEIKINAME

Šiais metais Bendruomenė atsisveikino su Lietuvos R. Nuolatinės Misijos prie JT ambasadoriumi dr. A. RIMKŪNU ir Lietuvos R. Generaliniu konsulu E. PETRIKU. Linkime Jiems kuo geriausios sėkmės Jų tolimesniame darbe.

Dėkojame VILIJAI IR ANDREAS BÜHLER, pagelbėjusiems Palangos R. Narbutienės Gintaro galerijai, dalyvauti Ciūricho Züspa rudens parodoje. Taip pat padovanojusiems Jonavos Senelių pensionato medicinos personalui spec. aprangą.

Baigus studijas, nuoširdžiai **sveikiname** Jūratę Caspersen ir Neringą Balnytę-Rittener. Gruodžio mėn. išteka Jurgita Šiukštaitė. **Sveikiname** ir linkime sutuoktiniams geros kloties ir įspūdingos povestuvinės kelionės po Antarktidą!

REIKALINGA INFORMACIJA

Interneto puslapis www.lietuviai.ch

ŠLB pirmininkė: Janina Vaitkevičienė, tel.044 310 15 59, vjanina@bluewin.ch

ŠLB sekretorė: Diana Brunner, tel. 056 611 18 40, baltija@bluewin.ch

Norintys prisijungti prie grupinio lietuvių pašto, terašo adresu: lietuviai_ch-subscribe@yahoo.com

Konsulatas Ženevoje: Consulat General de Lituanie, 15 chemin Loius Dunant, 1202 Geneve.

Telefonas 022 748 24 71, faksas 022 748 24 81, el.pašto adresas info@ltconsulate.

Ši ŠLŽ numerį išleido Diana Brunner. Stilstė/korektorė – Dovilė Witkansky.

Medžiagą surinko D. Brunner, J. Vaitkevičienė, J. Caspersen.

Pasiūlymus ir pageidavimus siųsti Dianai Brunner adresu: Brüggliacher 4, 5619 Bütikon.

Kviečiame aktyviai bendradarbiauti, rašyti straipsnius, eilėraščius, siųsti savo piešinius.

Spausdinama medžiaga nebūtinai atstovauja ŠLB nuomonei.

Jei naudositės laikraščio informacija, prašome nurodyti šaltinį ir atsiųsti mums vieną leidinio egzempliorių.

